FRĂȚIA TRANDAFIRULUI RUPT

DORNEANU EDUARD

Frăția trandafirului rupt

DORNEANU EDUARD

Editura - RoGrup
www.rogrup.net

creative view design © cvd

vio © design

Editare şi Prefață: Anne Marie Bejliu

Coperți şi Procesare computerizată:
Viorel Cristian Pavelescu

„Copilul din mine ceartă bărbatul care am ajuns, mă ceartă cu lacrimi de amintire nesupusă."

Dorneanu Eduard

Într-o lume în care mulți dintre noi nu mai țin cont că în noi există un miez fierbinte plin de frumusețe, de inocență, de bucuria de a fi ființe de lumină, ce în existență, în univers, au menirea de a manifesta Iubirea lui Dumnezeu, întrebările curg, răspunsurile curg prin tot ceea ce ne înconjură, prin tot ceea ce înseamnă încercare, un ajutor neprețuit în evoluția noastră sufletească şi mai departe cea spirituală, noi dormim somnul iluziilor induse şi autoinduse, refuzând să acceptăm că există o lume în care, deşi violența macină sufletele celor se manifestă acolo, în bulzurile dăruite, aceste suflete îşi păstrează cu greu seninătatea. Voința lor este de admirat, mai ales atunci când, cu bucurie îşi revarsă frumusețea sufletească în cuvânte, indiferent că sunt adunate în proză sau/şi în versuri. Se nasc poezii, texte, de o rară frumusețe, de o forță deosebit de intensă, de curată, de pură.

Poezia lui Dorneanu Eduard poartă farmecul bărbatului plin de iubire de viață, de frumusețe, asprimea luptătorului, a ființei fascinate de legendele vechi ale lumii, legende ce-i sunt steag alb al sufletului, în fiecare moment al vieții.

Cu bucurie pot spune că am parcurs versurile lui, regăsind în ele sinceritatea, frumusețea, adevărul vieții, curățenia trăirilor, dorința nespusă de a aşterne, aşa cum au curs în momentul creației, mesajele primite de el de Sus sau mesaje cuprinse în muzica specială a sufletului său.

Nu voi prezenta anume sensurile poeziilor sale, pentru că dorința sa nescrisă, este de a lăsa liber cititorul să regăsească singur, elemente ale vieții proprii, simboluri proprii, să construiască singur universul său propriu, pornind de la destăinuirile sale.

„cu spatele la durere adormim sângele.

haina sfâşiată a timpului

atârnă pe sfoara de nisip.”

„Frumoasa şi bestia, varianta gothică necenzurată” (fragment)

....

Anne Marie Bejliu

Fratia trandafirului rupt

templier stând de strajă
adun sângele risipit
de buzele tale.

Eternitatea

am văzut într-o margine de iluzie
aripa frântă a unui ecou.
am întrebat o amintire
cum e gustul sângelui nenăscut?
din râsul unui zeu bolnav
răspunsul
a venit fără vlagă..
ca o lacrimă închipuită.
hmmm...
ştiam eu

Interior vetust

suntem suflete gemene de lemn
hipnotizate de dorință.
de dincolo de orizont, din labirintul gri
imaginea crucii fără brațe

Semnul purpuriu al ranii de infinit

zâmbeşte.
pe umerii visului
tresare dorința.
să nu te temi...
zăpezile îți vor săruta coapsele.
să nu te temi.
în ochiul de zeu stă scrisă întrebarea.
să nu te temi.
milioane de păsări negre
strânse fuior pe buzele tale
deseneaza sărut fals.
să nu te temi.
şi eu la marginea trădării
ridicând
din umeri.
să nu te temi.
trădarea nu o să doară.
doar timp de o veşnicie
labirintul va fi deschis
iar tu vei alerga despletită,
despletită
de toate zăpezile păgâne
ce îți sărută coapsele
în semn purpuriu.
închid ochii pentru o clipă
să simt cum trec fără vlagă
Ariadnele..
justificând
iubirea trădată.
să nu te temi...

Minutul mincinos al zambetului ratacit

tot felul de trădări
care de care mai frumoase
au venit
să cânte despre inima ta.
trădarea de albastru
trădarea de dimineață
trădarea de ieri.
şi sufletul tău
alergând de la o trădare la alta
ca un sclav docil
umilit de speranță...
ți-a pus pe cap mâna
Dedal, marele maestru,
priveşte-l şi taci.
nu mai alerga!
nu mai alerga, nebuno,
trădările tale sunt mult mai frumoase
decât aşteptarea visului.
ți-aş putea spune
cine e Dedal,
ți-aş putea arăta fața lui
dar
sunt ocupat
cu trădările,
mult prea ocupat cu trădările.
cu dimensiunea lor,
cu nuanța lor
şi nu pot iubi
azi nu.

Așa cum noi nu am fost

m-am hotărât să fiu un fluture orb
te-ai hotărât să fii o floare otrăvită.
Ianuş bate în cuie poarta din partea dreaptă
tremurând de durere o tâmplă de ieri.

Petalele florii de uitare

Sufletele noastre de piatră
lipite de visul cel rău al trădării
ridică bucuria pe soclul divin.
te trădez pentru amânarea blestemului
te trădez pentru colinda din vin
pentru sângele băut la ceas târziu
te trădez.
cu câtă bucurie minciuna mea
îți sărută ochii şi mâinele
cu câtă nemişcare iubirea ta
rodeşte copilul cel rău.
ne învățăm răutatea
şi trădarea
pentru a ne putea evita
şi trăi...

De ce are luna ochi de culoarea tristetii

*fur focul din cer
pentru tine.
şi zbor purtat de ură
şi nelinişte.
brațele îmi sunt grele
şi Hermes
urlă.
lasă focul, micule zeu
îți voi da bucurie şi vis
doar lasă-l.
scuip pe altarele voastre
de zei neştiuți
şi îmi tai
o bucată de aripă.
na şi ție
stăpân al stăpânului
na şi ție!
trup din trupul meu.
zboară şi tu
undeva,
pentru ceva
sau pur şi simplu
respiră.
fur focul din ceruri.
focul îl fur.
îl fur pentru tine
cine oi fi şi tu
cu numele tău
pus în ghilimele
de ultima noapte
făcută cadou.
ohhhhhhoooo
plânge cineva de sus
picură veşnicia peste noi.
tu mă mângâi pe mâna stângă
a mustrare,
eu te ador
în cealaltă parte de lume.
îți dau încă o nemurire,
strigă Hermes..
pentru cine zeule, frate?
fur foc din cer.
pentru tine
fur*

Zambet

tu şi eu
într-o nesfârşită căutare..
eu, te caut într-o noapte de argint...
tu, mă cauți într-o dimineață de gheață...
eu te strig într-un anotimp nenăscut,
tu mă desenezi în zăpada deşertului...

doar visele noastre sunt identice..
eu visez pe umărul minciunii...şi tu...

eşti acolo mereu..
într-o nesfârşită căutare..
tu şi eu...

sânge şi minciună...
în veşnicia celorlalte cuvinte...
tu şi eu

Patru semne

în patru locuri sângele vopseşte
durere absurdă de nenaştere grea
şi gemetele neputinței vorbite
desenează cearcăne
statuilor din parcuri

Gand de iarna si taina

şi taină când e,
te descalţi de tot
şi de durerea de absolut
şi de absolutul durerii.
magi fără feţe destramă în noapte
calea de la inel
la altar dălţuit.

La sud de capatul lumii

*Acolo e un loc ştiut de mine
păstrat secret
niciodată evocat.
E locul în care minotaurul şi-a botezat iubirea
cu nume de culoare.
Zi de zi pletele lui mătură
altarul
în aşteptarea chemării promise.
Cu ochi înțelegători măsoară prada,
aproape cu dragoste
fluierând un cântec de bătrânețe.
Mă întâlnesc cu el
atunci când
mă satur să mint
şi-mi vine să înjur
ceva monstruos de viu
ceva ce poate crede în vulgarul insultei.
Ultima dată i- am dăruit
un inel de gheață
cumpărat din dragostea unei păsări
sau al unui fluture
la sud
de capătul lumii,
unde minotaurul încă
respiră
fluierând
un cântec de bătrânețe.
ochi stins
pasăre rea
jar de foc
neaprins
cuvânt
de dragoste
cu nume
de blasfemie
bună.*

Trecatoarea nepazita

dansez,
ploile îmi sărută trupul
cu buze de apă şi foc.
iubirea dintre noi
e pomenită de profeți
în nopțile fără lună.
în templu,
cavalerii îşi ascut săbiile
de părul meu.
spre dimineață
vor veni preoții să îmi îngroape
tinerețea.
dansez,
ploaia îmi udă trupul
şi tinerețea
lângă copacul dezmierdat.
trup de fiară rănită
blestemul ploilor rebele
ridică aripa
de imposibil.
şi eu dansez, aproape gol
în fața cavalerilor
ce şi-au uitat săbiile
în părul tinereții
pierdute...

Aproape iubire

sunt iubitul unui anotimp mutilat
respirația noastră se scurge pe trupurile goale.
parfumul de amurg timpuriu
ne atinge bucuria sărutului
oprit.

Vaslind pe cerul sculptat in inima ta

ca o pasăre ruptă în două
risipită pe perne de vis
dragostea ta
poartă norii.
ca un blestem
atârnat între nord şi sud
trădarea mea
aduce ploaia.
ne întâlnim uneori între două zboruri
ca să ne odihnim aripile
eu arătându-ți trădarea,
tu amăgindu-mi dragostea.
ca o minciună fără început
primăvara,
mă găseşte vâslind
pe cerul sculptat în inima ta.
tot mai aproape de ecou,
tot mai aproape de sunetul
inimii tale.
pumnal de argint
să înfig.

Sonet de dragoste

cuvinte de dragoste aşezate cu buzele
pe trupul tău risipit în inima mea.
din chemarea ta învățând
cum e bucuria ascunsă...

Trandafir pe albul tau

am primit visul tău ca pe un unic sărut
la taraba cu mărunțişuri.
mergem legănându-ne şoldurile,
eu sărutând dimineața,
tu ascunzând hainele vechi....

Cumva

promite-mi,
că imi vei ascunde diminețile
pe buzele tale...
promite-mi,
că pe trupul tău
va sta scris poemul meu..
promite-mi
că mâinile tale vor locui
strâns legate de trupul meu.
şi atunci,
poate atunci,
vom fi iarăşi amanții nebuni
din labirintul interzis.
promite-mi iubito,
aşa cum tu promiți...
când trupul tău primeşte poemul meu.
balada de dor
buzele tale murmură
sub povara unei iubiri purpurii.
eu şi tu,
căutând diminețile
pe buzele tale,
cumva...

Nu avea timp

şi toată risipirea
adunată
din trup în trup
din sărut în plecare
atât.
şi fiecare strigăt
neauzit
din buze pe buze
din vis în amăgire
atât.
şi toată patima
neträită
din foc pentru foc
din înalt spre efemer
atât.
când cerul cenzurat
coboară cocorii
atât.

Dans gothic

deschid brațele..
prin trupul meu trec păsările negre
către cerul închis.
calc semnele încrucişate
blestemate de sângele tău.

Zvon de primavara

te văd desenând cu buzele
pe inima mea.
ochii închişi cer brațe deschise
pe trupul tău
mirosind a ieri.
în spatele ferestrei
tinerețea
recită rugăciunea de seară.
doar buzele tale desenează
ceva
pe inima mea.
fără frică de blestem
îmi apăr inima
ca un templier pletos
din legendele lumii.
pumnul strâns în mănuşa
de oțel
încet se deschide.
îți pui cămaşa de fum
şi
pleci în camera obscură
a întrebării.
buzele râd
amanetate
în inima trădării.

Fratia cavalerilor nestiuti

cavaleri ai unei frății neştiute
eu şi tu
ne respectăm rătăcirile.
din fiecare risipire
din fiecare amăgire
ridicăm temple.
apoi ne păzim
unul de altul
visul ascuns...

Inevitabila iarna

din buzunarul spart
mi-a căzut mărunțișul
pe buzele tale.
sărutări de noapte
se agită neadormite
sub strânsoarea monedelor
de argint.
îți număr visele
la lumina petalelor ofilite,
o monedă vis, două monede vis
o mulțime de monede vis...
te părăsesc
având pe buze
gustul sărutărilor cumpărate.
din parcul înghețat
fanfara
îmi salută
sângele risipit.

Marea moarta si pescarusul de hartie

din întâmplare,
pescăruşul meu
ți-a uitat marea.
plajă plină de scoici
şi de urme sălbatice
e închinată vântului.
îți pun pe deget inel furat
de culoarea nimicului.
trupul tău speriat
aleargă gol în oglinda ciobită.
reflux plin de regrete
în părul tău
despletit.
e
doar o întâmplare
atât.
pescăruşul meu,
ți-a uitat marea...

Mangaiere pe obraz de copil

nu ne-am iubit în locul potrivit.
castelul de cărți s-a prăbuşit
pe aripile tale.
ne-am părăsit pe rând sărutările
lângă templul închiriat.
mă cheamă nisipul, iubito.
ploaia de foc acoperă zăpezile
sânilor tăi.
din carnea ta fumul de noapte
adoarme vrăjitorul în colivia de argint
şi cuvintele se razbună
sărutând ce a mai rămas de sărutat
din tinerețea obosită a zeiței însetate.
trupul tău tremura fericit
pe pat de evadări succesive
risipind inocență...

Fiul Veşniciei

o secundă rea, aproape ternă
m-a întrebat
la o răscruce de îndoială
dacă ştiu cine e cu adevărat veşnic....
poate Ajax Oileu,
cel ce scutul cât un turn de cetate ...
poate Tezeu,,,
născut din şi pentru iubire,
poate Belerofon....
eroul uitat pentru calul său, Pegas...
am blestemat secunda rea
cu cuvinte de bărbat
şi mi-am scuturat părul
către albastrul din oglinda limpede a neuitării...
poetul e veşnic...
metafora mea modestă...
un altul, cândva, o va remodela...
şi un altul îi va da strălucire...
şi mereu vom trăi într-un alt albastru...
albastru de eu

16 intrebari

m-a întrebat copilul meu nenăscut,
de ce nu îl doresc.
anotimpurile trec şi el nu mai are răbdare...
m-a întrebat iubita mea neîntâlnită,
de ce nu o caut.
secundele dor răscolind riduri reci
m-a întrebat Dumnezeul meu,
de ce nu-l iubesc.
pereții sunt vopsiți şi lumânările aprinse....
hahahahahahahhahahahha
hahahahahahahahahahahah
de data asta nu mă mai înşelați,
le-am spus.
de data asta, nu.
poate în altă viață.
poate în alt timp.

poate în alt vis...

Danae

îți aminteşti
ploaia de foc
ce a trecut prin temnița
şi a adus iubirea?
nu au existat obstacole,
nu au existat remuşcări...
iubirea,
fardată cu culori de iluzie
are frumusețea unei păsări rănite
de săgeata arcaşului divin...
cotidianul
este acea temniță în care
banalul şi vulgarul
se contopesc
dând naştere patimilor groteşti....
să rămânem puri
în aşteptarea ploii de foc...
ea va veni..
Pandora mi-a promis într-un vis apoteotic...
va veni...

Frumoasa si Bestia, varianta gothica, necenzurata

cu spatele la durere adormim sângele.
haina sfâşiată a timpului
atârnă pe sfoara de nisip.
îmi strigi patima în silabe vulgare.
adun cu pumnalul
visele moarte
pe sânii tăi căzuți.

Balada gothica pentru iubiri trecatoare

muşcă din noi tinerețea,
iubito...
sângele tău parfumat
plânge în sărutări fragmentate.
îl beau trist,
preocupat mai mult să nu se afle,
că noi doi într-o seară anonimă
ne-am deschis trupurile
în asalt asumat.
secunde îmbrăcate în alb
ascund disperate
şoaptele tale de chemare.
curge ceva din ochii tăi, iubito
şi tulbură
amintirile pierdute.
mușcă din noi nerăbdarea,
iubito...
trupul tău mirosind a trecut parfumat
tremură în imagini false.
îl arunc trist
în lada cu albume din pod.
lângă păpuşile gothice,
părăsite de viață...

Vers gothic

două semne cu capul în jos
lăsate să moară în ruina din noi
la ora când omul în negru
își caută prin părul obosit
inelul.

Doua intrebari banale

de ce?
când?
două întrebări banale
tatuate în sângele nostru
de un zeu infatuat.
înarmați cu minciuni onorabile
putem exploata indiferența.
e nevoie doar ca hainele să ne fie elegante
surâsul amabil
şi pantofii cremuiți.
dacă nu reuşim din prima trădare,
nu e grav.
ne odihnim o noapte în brațele
naivității
şi
o luăm de la capăt.

Clasic

lucruri mărunte de nefolosit
ascunse în sertare prăfuite.
iubirea ta împăturită în batista de finet
numai bună de şters ochii timpului orb.
jumătate de bucurie
pe jumătate de picior de balerină
bolnavă.

Fecioara cu trupul de fum

la început a fost dorința
ochii mei căprui au aruncat hainele
cât mai departe.
spre dimineață ne-am sărutat
şi mi-am desenat dragostea
adânc,
în pielea ta răscolită.
ai râs şi ai alungat tristețea
din pletele mele încâlcite.
spre seară am băut împreună
după care am alergat goi
în amintirile celor trişti.
astăzi ne căutăm risipiți
în cele patru puncte cardinale.
eu te caut
în anotimpuri mutilate,
tu mă cauți,
în contur de oglindă spartă.
hainele tale uitate pe pereți
miros a iubire tânără,
şi grea...

Flori de seara

tristețea amurgului păgân
cu turnuri în ruină.
în amăgiri de zbor apatic
răsare,
în ochiul feciorelnic
de răzbunare întâmplătoare.

Pelerinaj

cad vise din părul tău
împlinind iubirea.
doar caii hăituiți
adulmecă moartea
când pintenii
le sfâşie carnea.

Cer cenzurat

pașii mei pe zăpada întrebării
ce faci, mă întreabă Hera,divină
ce faci cu prada ta, arcașule pletos?
eu
râd și dansez mai departe
pe zăpada încinsă
de zeița înșelată
cândva...

Sa nu ma iubesti

mai ții minte când ți-am furat umbra
şi am sărutat infinitul cu ea?
eram aproape un copil
iar tu nici nu ştiai să te minți...
nimfele alergau spre disperarea promisă,
purtând în brațe poduri de orgolii
şi buzele tale
aşteptând să le culeg bucuria...
aproape deschise...
aproape fără apărare...
aproape în flăcări...
într-un infinit sărutat
de umbrele marilor iubiri,
ştiute sau nu.
aflate sau nu.

Definiția infinitivului

deşi nu am bani să repar un acoperiş
sunt proprietar de biserică..
în fiecare duminică aduc acolo bătrâni
cu respirația grea.
din cărți mari, cu coperți negre
tăiem petice.
cerul se vede când albastru
când al altora.
nici urma de îngeri
căzuți.

Dragoste

sub cupola dorinței
anotimpurile curg
către destinații efemere.
doar sărutul tău
îmi întoarce cocorii acasă
pe prispa
primului cuvânt

Tu

jumătate de sărut
pe jumătate de tâmplă
în flăcări.
jumătate de vis
pe jumătate
de blestem risipit.
şi iubirea noastră
pe jumătate trădată
pe jumătate eternă...

Cetate

Lemn sculptat de blestem timpuriu
aplecat la vârsta focului viu,
răsărit ca o patimă dublă.
când în ochiul deschis
când în casă
fără stăpân.

Cuprins

Frăția trandafirului rupt *Pag.8*
Eternitatea *Pag.9*
Interior vetust *Pag.10*
Semnul purpuriu al rănii de infinit *Pag.11*
Minutul mincinos al zâmbetului rătăcit *Pag.12*
Aşa cum noi nu am mai fost *Pag.13*
Petalele florii de uitare *Pag.14*
De ce are luna ochi de culoarea tristeții *Pag.15*
Zâmbet *Pag.16*
Patru semne *Pag.17*
Gând de iarnă şi taină *Pag.18*
La sud de capătul lumii *Pag.19*
Trecătoarea nepăzită *Pag.20*
Aproape iubire *Pag.21*
Vâslind pe cerul sculptat în inima ta *Pag.22*
Sonet de dragoste *Pag.23*
Trandafir pe albul tău *Pag.24*
Cumva *Pag.25*
Nu avea timp *Pag.26*
Dans gothic *Pag.27*
Zvon de primăvară *Pag.28*
Frăția cavalerilor neştiuți *Pag.29*
Inevitabila iarnă *Pag.30*
Marea moartă şi pescăruşul de hârtie *Pag.31*
Mângâiere pe obraz de copil *Pag.32*
Fiul veşniciei *Pag.33*
16 întrebări *Pag.34*
Danae *Pag.35*
Frumoasa şi bestia în variantă gothică necenzurată *Pag.36*
Baladă gothică pentru iubiri trecătoare *Pag.37*
Vers gothic *Pag.38*
Două întrebări banale *Pag.39*
Clasic *Pag.40*
Fecioara cu trupul de fum *Pag.41*
Flori de seară *Pag.42*
Pelerinaj *Pag.43*
Cer cenzurat *Pag.44*
Să nu mă iubeşti *Pag.45*
Definiția infinitivului *Pag.46*
Dragoste *Pag.47*
Tu *Pag.48*
Cetate *Pag.49*

creative view design © cvd

vio © design

FRĂȚIA TRANDAFIRULUI RUPT

DORNEANU EDUARD

9 0123456789

Editura RoGrup
creative view design © cvd
vio©design